

РЕШЕНИЕ

№ 21437

гр. София, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛА М. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20231110100394 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 266, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата от 3828 лв., представляваща дължимо възнаграждение за предоставяни на „Автомотор корпорация“ АД услуги, свързани с абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори, находящи се в гр. София, бул. Европа № 175, по договори от 20.12.2012 г. и 01.06.2013г., за което са издадени фактура № 112205/01.11.2021 г., фактура № 113183/01.03.2022 г., фактура № 113610/03.05.2022 г. и фактура № 114079/01.08.2022 г. ведно със законната лихва върху главницата, считано от 05.01.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендират се сторените по делото разноски.

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение с ответника, възникнало по силата на договори от 20.12.2012 г. и 01.06.2013г. за абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори, находящи се в гр. София, бул. Европа № 175, по което е престирирал точно, а ответникът не е изпълнил в задължението си да плати договореното възнаграждение.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Навеждат се доводи за нередовност на исковата молба. Ответникът оспорва съществуването, дължимостта и размера на вземанията. Поддържа, че ищецът не е осъществявал техническо обслужване, както твърди също и че работата не е била приета. Противопоставя се на представените протоколи и оспорва представителната власт на подписалите ги лица. Моли искът да бъде отхвърлен, претендира разноски.

По допустимостта: Предявеният иск е конкретизиран в достатъчна степен, за да може

съдът да се произнесе по съществото му.

Съдът, като взе предвид направените доводи и обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност по реда на чл.235 от ГПК, приема за установено следното:

Относно иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 266, ал.1 ЗЗД.

Договорът за изработка е неформална сделка.

В тежест на ищеца е да установи възникването на облигационни отношения с ответника, както и че в изпълнение на задълженията си по тях е извършил качествено и в срок работата, която е приета от ответника. В тежест на ответника е да докаже положителния факт на плащането на уговорената цена или наличието на недостатъци на работата.

Видно от представени по делото договори от 20.12.2012 г. и 01.06.2013г. е, че между страните са съществували облигационни правоотношения с предмет абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори /изработка/, находящи се в обект на „Автомотор корпорация“ АД в гр. София, бул. „Европа“ № 157. Уговорено е обслужване на 3 бр. асансьори, два електрически за месечна абонаментна такса от по 100 лв. на всеки и на един хидравличен за месечна абонаментна такса от 60 лв., платими до 5-то число на текущия месец. Абонаментното сервизно обслужване съгласно т. 2 от договорите включва: три функционални проверки, едно техническо сервизно обслужване, планово-предупредителни ремонти, предмет на отделен договор и пускането на асансьора след спиране. Съгласно т. 3 от договорите за извършване на всички необходими дейности извън посочените в т. 2 абонатът заплаща отделно от абонаментната такса по представени от изпълнителя документи. Вложените материали се заплащат отделно от абонаментната такса. Договорите не са обвързани със срок, следователно ирелевантно е кога са били сключени – преди повече или по-малко от десет години, каквито доводи се навеждат в отговора на исковата молба.

От съдържанието им се установява, че фактура № 112205/01.11.2021 г., фактура № 113183/01.03.2022 г., фактура № 113610/03.05.2022 г. и фактура № 114079/01.08.2022 г. са издадени във връзка с договорите от 20.12.2012 г. и 01.06.2013г.

Оспорва се, че задълженията по договора за извършване абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори са изпълнени и са приети от ответника.

В константната си практика, така например Решение № 65 от 16.07.2012 г. на ВКС по т.д. № 333/2011 г. на II т.о., ТК; Решение №138 от 17.10.2011 г. на ВКС по т.д. № 728/2010 г. на II т.о., ТК, Решение № 42 от 19.04.2010 г. на ВКС по т.д. № 593/2009 г., II т.о., ТК, ВКС приема, че ако възложителят или негов представител е подписал издадена от изпълнителя фактура за изпълнените СМР по договора между страните или фактурата е отразена в счетоводните регистри на търговското дружество – възложител и възложителят е ползвал

правото на приспадане на данъчен кредит, се налага извод, че е налице приемане от възложителя на фактически изпълнените работи, дори и ако не е подписан двустранен приемо-предавателен протокол за извършени СМР/ и др. вид изработка/.

В случая от изготвената ССЧЕ се констатира, че ответното дружество е осчетоводило фактура № 112205/01.11.2021 г., фактура № 113183/01.03.2022 г. и фактура № 114079/01.08.2022 г. на обща стойност от 2892 лв., както и е ползвало данъчен кредит по тях. С оглед горното следва да се приеме, че работата, за която са били издадени изброените фактури е била извършена качествено и съответно е била приета и осчетоводена от ответното дружество. Това е така, тъй като чрез осчетоводяването на фактурите в счетоводството на ответното дружество и ползването на данъчен кредит по тях се признава с конкурентни действия извънсъдебно извършването на работата и приемането □. По тези съображения съдът намира възраженията в тази насока, наведени в отговора на исковата молба, за несъстоятелни. Още повече осъществяването на възложеното от страна на изпълнителя може да се изведе и от останалия по делото доказателствен материал, а именно подписани от представител на ответното дружество протоколи, ревизионни актове, фактури и показанията на св. Георги Георгиев.

Относно извършването на абонаментно сервизно обслужване и ремонт, за което е издадена фактура № 113610/03.05.2022 г., отнасяща се за месеците 04, 05 и 06.2022г., съдът намира следното:

Въпреки неписването на същата в счетоводството на ответното дружество, ищецът е представил достатъчно доказателства, с помощта на които е установено изпълнението на възложената работа. То се извежда от представени по делото протоколи от 03.05.2022г., 02.06.2022г. и 01.07.2022г. за извършено техническо обслужване за месеците април, май и юни 2022г. Със съдържанието на тези протоколи се потвърждават извършените необходими дейности съгласно договори за абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьорите, монтирани в гр. София, бул. „Европа“ № 157, съгласно приложимите държавни норми и изисквания. Видно е, че същите са подписани от представител на възложителя, като подписът положен под тях не е бил оспорен по реда на чл. 193 от ГПК. Горното се потвърждава от показанията на св. Георгиев, който сочи, че е ходил на обекта, за да извършва профилактичен преглед на асансьорите. Твърди, че подписът под протокола за месец май, находящ се на л. 18 с посочване Георги Георгиев, е негов, докато положилата подписа си С. Стоянова е служителка на ответното дружество. Също така съгласно чл. 182 от ГПК вписвания в счетоводни книги могат да служат като доказателство на лицето или организацията, които са водили книгите. Видно от заключението на изготвената ССЧЕ горепосочените фактури, включително фактура № 113610/03.05.2022 г., са били редовно и своевременно осчетоводени от ищцовото дружество по сметка „Вземания от клиенти“ по партида на ответника, което също служи като индигия подкрепяща извода за дължимост на сумата по тази фактура. Още повече, следва да се отчете поведението на ответното дружество, което не е предоставило достъп на вещото лице до счетоводните си записвания, поради което вещото лице се е наложило да работи по данни от ТД на НАП. Ето защо

обстоятелството, че процесната фактура е била вписана в счетоводните книги на ответното дружество, би могло да се счита за доказано и като последица от поведението на страната, препятстваща доказването на осн. чл. 161 ГПК.

По тези съображения съдът намира, че е доказано извършването и на абонаментно сервизно обслужване и ремонт за месеците април, май и юни 2022г., за което е издадена фактура № 113610/03.05.2022 г.

Тоест, съдът приема, че е бил осъществен състава на изработката по чл.266 от ЗЗД, така както беше описан по-горе, за което и ищцовото дружество се дължи възнаграждение в размер от **3828 лв.** и съответно искът следва да бъде уважен изцяло.

Относно разноските по делото:

Разноски на ищеца: ДТ. - 153,12 лв., депозит експертиза - 300 лв., заплатен адвокатски хонорар – 1440 лв. Направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар в отговора съдът намира за основателно, като взема предвид, че делото е с изключително ниска правна и фактическа сложност, поради което възнаграждението следва да бъде намалено до минималния предвиден в чл.7, ал. 2, т. 2, вр. § 2а от Наредба № 1 МПРАВ размер от 682,80 лв. без ДДС или 819,36 лв. с ДДС или общо в размер на 1272,48 лв.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78 ал.1 от ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на **1272,48 лв.**

Мотивиран от горното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „АВТОМОТОР КОРПОРАЦИЯ“ АД, ЕИК:000275929, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Тинтява“ № 5А, да заплати на **„С ЛИФТ“ ООД**, ЕИК: 175277172, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 206, вх. Д, ап. 95, както следва:

- на основание **чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 266, ал.1 ЗЗД** сумата от **3828 лв.**, представляваща дължимо възнаграждение за предоставяни на „Автомотор корпорация“ АД услуги, свързани с абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори, находящи се в гр. София, бул. „Европа“ № 175, за периода от 01.10.2021г. до 30.09.2022г. по Договор №085 от 20.12.2012 г. и Договор №102 от 01.06.2013г., за което са издадени фактура №

112205/01.11.2021 г., фактура № 113183/01.03.2022 г., фактура № 113610/03.05.2022 г. и фактура № 114079/01.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 05.01.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

-на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **1272,48 лв.**, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____